

Radovednež. »Če ne bi bilo težnosti, tudi mi ne bi tako trdno stali na zemlji. Samo ta zakon nas tišči k tlom.« - »Bog ve, kako je bilo, predno je bil izdan ta zakon?!«

Uspeli slučaj. Nedeljski lovec je obstrelil gonjača. »Žal mi je, da se je to pripetilo! Kako se pišite?« - Gonjač: »Zaje!« - Lovec veselo: »Primaruha, pa sem vendar enega zadell!«

Po ovinku. Janče stopi v gostilno: »Mati so rekli, da pridite takoj domov.« - On: »Kaj pa hoč od mene?« - Fant: »Od vas noče nič, a vi boste nekaj dobili...«

Kedaj se je prvič grešilo? Učitelj: »No, Francek, ali veš povedati, kdo in kdaj je prvič grešil?« - Francek: »Adam in Eva v jeseni v raj!« - Učitelj: »Kaj, jeseni? Čemu jeseni?« - Ker so bila jabolka zrela!«

Iz gospodarske razstave. Predsednik komisije: »Nace, vaš vol je odnesel prvo ceno.« - Nace: »O rešnica! Prec mu morm jet povedat, tot vam bo vse!«

Neverjetno. Krojač: »Tu sem Vam prinesel naročeno obleko, 200 Din stane.« - Dijak: »Počakajte, vam bom to svoto takoj plačal.« - Krojač: »Gospod, za norca se pa ne pustim imeti.«

»Oprostite gospodična, ali je vaša mati imela kaj otrok?«

»Od jeze bi skočil iz kože!« - »Poizkusi! Samo pazi, da potem v naglici, ko boš nazaj vanjo silil, ne zgrešiš prave hlačnice!«

Krščanska ženska zveza v Mariboru opozarja vse svoje članice in člane, da uraduje od novega leta naprej vsako sredo in soboto na Aleksandrovi cesti 6, I. nadstropje, soba števil. 11, od 8. do 12. ure in od 2. do 5. ure popoldne. Obenem želi vsem članicam, članom, prijateljcem in dobrotnikom srečno in blagoslovljeno novo leto. — Odbor.

Družinska prafika za leto 1931

s podobo Svete družine že dobite vsepovsod. Segajte pridno po njej, ker je res nekaj prav praktičnega. 1350

Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 18. januarja popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo »Skala« ljudsko igro »Naša kri«. Nastopijo tudi naši vrli tamburaši. — Novega leta dan popoldne po večernicah se vrši sestanek fantovskega krožka. Fantje, poskrbite, da bo udeležba še večja kot zadnjič! Vsi dobro misleči fantje brez razlike so prijazno vabljeni!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo priredi na dan Sv. Treh Kraljev igro »Mlinar in njegova hči«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Konjice. Ker pri prvi predstavi slikovite igre »Ben Hur« ni dvorana mogla sprejeti vseh obiskovalcev, se sporoča vsem, ki si hočejo ogledati ta svojevrstni gledališki komad, da se igra »Ben Hur« ponovi na novega leta dan ob treh popoldne v Katoliškem društvenem domu v Konjicah. Vabimo posebno prijatelje lepih iger iz sosednjih župnij, ki naj bodo točni, ker bo začetek predstave točno ob napovedani uri. Bog živi!

Sv. Vid na Planini. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo vprižori na Novega leta dan ob treh popoldne v svoji društveni dvorani gledališko predstavo »Prisega o polnoči«. Vsi prijazno povabljeni!

Lov na slone.

I načini lova na slone.

Lov na slone je bil v vseh časih kraljevi šport, ki je že v starih dobah mikal lovca in je veljal pri nekaterih narodih kot nekaj narodnega. Starogrški zgodovinar Herodot piše, da so lovili že za njegovih časov po vseh gozdih krog mesta Kartago v severni Afriki in severno od afriške puščave Sahara slone, katere so uporabljali v vojnah in za delo.

Ogromni indijski otok Cejlon je bil od nekdanj domovina slonovih čred, ki

so povzročale opustošenja in so jih že lovili singalezjski kralji. Singalezi so poznali več načinov, da so se polastili slona in ti so še danes v rabi. Najbolj navaden način lova na slone, ki pokončavajo nasade in prehodijo na dan 60 milj, je usmrtilitev s pomočjo sulice. Še danes je na Cejlonu v spominu junaštva prebivalcev majhne vasi, ki so ubili pred leti v eni noči 7 slonov, katere so poprej z ognjem ter bobni tako zmedli, da so se pustili poklati. Ta način lova je redkost. Streljajo in pobijajo le one slone, ki se ločijo od črede in se podijo po deželi, uničujoč polja in ljudi. Cilj lova na slova je: žival zajeti živo, ker je cejlonski slon izboren delavec. Streljati ga radi slonove kosti, se ne izplača, ker ima cejlonski slon v nasprtoju z njegovim indijskim tovarišem le majhne zobe.

V starih časih so lovili slone s pomočjo zanjka iz živalskih kož. K temu načinu lova je bilo treba mnogo spretnosti ter junaštva. Lovci so skušali z ognjem ter z vpitjem enega slona odločiti od črede, ga uloviti v zanjko in privezati za eno nogo k drevesu. Drug način je bil ta, da so poslali v gozd po več udomačenih samic. Med dvema ukročenima slonom postane tretji divjak liki jagnje krotak in je pripravljen za vsako delo.

Danes lovijo slone na ta način, da naženejo skupaj cele črede slonov v prostore na sredini pragozdov, katere ogradijo z močnimi debli. Pred vsem mora biti tak ograjen »kral« preskrbljen z vodo, ki je slonu vse. Holandci, Portugalci in Angleži, ki so danes posestniki Cejlona, se poslužujejo baš omenjenega načina, ker nudi možnost, se polastiti kar celih čred.

Kaj pripoveduje očividec?

Nemec Anton Lübke se je udeležil l. 1929 na Cejlonu lova na slone s pomočjo »krala« in beleži o tem sledeče: »Velika čreda slonov je upostoševala že dalje časa nasade ter polja. Sklenili so, da bodo te slone žive polovili. Že cele mesece so se vršile priprave za ta

Vsak mesec

Din 13:-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

mi ponudili mesto vratarja — ne, saj veste, kovečke sem prenašal, po meso sem hodil, vino sem nosil iz kleti, sodčke s pivom sem nastavljal, jedilno orodje čistil in konje sem spregal ter napregal, ker so se gospoda in kmetje radi ustavljali pri Klakočerci. Moral sem že biti marljiv ter vesten, ker sicer bi me ne bila povišala gospa v kratkem času iz pravzaprav hlapca v plačilnega natakara. Dobro se mi je godilo. Gosti so bili zadovoljni z mojo postrežbo; jaz sem pa tudi zaslužil stokrat boljše ter lažje nego kot dalmatinski ali bosanski orožnik. Od aprila pa do konca oktobra sem bil pri Klakočerci. Moram še omeniti, da vzame gospa restavracijo na Dobrni za dobo obiska zdravilišča v najem, ker sicer živi z možem na posesti pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Kmalu sem opazil, da sem bil gospej po gođu. Njen mož je namreč že bolj v letih in je prišel le tu in tam pogledat na Dobrno. Da ne bom tratil pred sodnim dvorom, porotniki in radovedneži nepotrebnih besed, povem na kratko: Klakočerca se je v mene zaljubila in me hotela

imeti za vsako ceno. K vsemu se da človeka siliti, le k ljubezni ne in to še posebno zdravo ter krepko odraslega moškega ne! Kakor sem poprej gospo spoštoval, ker mi je zaupala tako hitro in toliko, tako sem se je ogibal, ko me je zasledovala z vsiljivimi ljubeznjivostmi. Vsa prejšnja hvaležnost se je pretvorila v meni v nekako sovraštvo, ko mi je bila vedno za petami s prigovarjanji, naj ji sledim iz Dobrne na posestvo, ker njen mož itak nima besede pri hiši in sploh ne bode več dolgo in potem bode že on Francelj gospodar. Sodni dvor in porota, zakonskega življenja nisem razdiral in ga ne bom! Gospejne ponudbe so bile nesprejemljive, ker so vodile v zakonolomstvo in najbrž še v kak hujši zločin. Sploh pa, kakor sem že povedal, prisiljena reči ni dobra in najmanjše — ljubezen. Ker vse pametne besede niso zalegle, sem se začel usiljivke naravnost ogibati. Od dne do dne je rastel v meni hujši odpor napram nastavljanju ljubezenskih zanjki; v Klakočerci se je pa košatil pohlep po maščevanju radi zavrjene in neuslišane lju-